

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2013. október 31. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt I.rendű vádlott ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2012. szeptember 14. napján kihirdetett 7.B.325/2012/3. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A másodfokú eljárás során 3.000 (háromezer) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Tatabányai Törvényszék 7.B.325/2012/3. számú ítéletében I.rendű vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében (Btk.170.§ (1), (6) bekezdés), ezért 2 év, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. Kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az elsőfokon eljáró ügyész I.rendű vádlott terhére súlyosítás - a felfüggesztett szabadságvesztés mellett pénzbüntetés kiszabása - végett fellebbezést jelentett be. Álláspontja szerint még a sértett megbocsátása esetén sem szolgálja kellőképpen a büntetési célokat, ha a 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény miatt kizárólag felfüggesztett szabadságvesztés kerül kiszabás. A vádlott havi 80.000-100.000 Ft jövedelemmel rendelkezik, emellett a pénzbüntetés nem csupán haszonszerzési célzat fennállása esetén szabható ki. A pénzbüntetés kiszabása a vádlott esetében speciális prevenciós célt szolgálna, mert a pénzbüntetés megfizetésén keresztül közvetlenül és azonnal, részletfizetés esetén pedig folyamatosan érzékelné meggondolatlan tettének következményét, és hatásosan tartaná vissza bűncselekmény elkövetésétől. Álláspontja szerint, a másodfokú bíróságnak lehetősége lenne a napi tételek számát és az egy napi tételnek megfelelő összeget akként meghatározni, hogy a pénzbüntetés nem vezetne a vádlott anyagi ellehetetlenüléséhez, illetve nem jelentene a büntetés céljain túlmutató hátrányt.

A vádlott és a védő tudomásul vették a döntést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.300/2012/1-I. számú átiratában az ügyész által I.rendű vádlott terhére súlyosítás, a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés mellett, pénzbüntetés kiszabása érdekében bejelentett fellebbezést, helyes indokaira tekintettel fenntartotta.

Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság a vonatkozó eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást, megalapozott tényállást állapított meg, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, a cselekmény minősítése törvényes. Álláspontja szerint a minősítéshez fűzött jogi indokolást azonban ki kell kiegészíteni azzal, hogy a kellő körütekintés hiánya miatt nem látta előre a vádlott magatartásának lehetséges következményét.

A törvényszék a büntetiskiszabási tényezőket teljes körűen felsorolta és az enyhítő körülmények túlsúlyára figyelemmel a különös részi minimumban állapította meg a szabadságvesztés tartamát, és méltányosan járt el, amikor annak végrehajtását próbaidőre felfüggesztette. A bűncselekmény elkövetési körülményei, így az, hogy a vádlott ittas, indulati állapotban, idős hozzátartozója sérelmére komoly következményekkel járó bűncselekményt követett el, indokolják az egyéni megelőzés fokozottabb érvényesítését. Rámutatott arra, hogy erre a felfüggesztett szabadságvesztés mellett, a vádlott számára azonnal, kézzel fogva hátrányt jelentő szankció, a pénzbüntetés kiszabása alkalmas.

Összességében indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását azzal, hogy az ítélőtábla I.rendű vádlottat a Btk. 51.§ (1), (3) bekezdései alapján pénzbüntetésre is ítélje, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

A másodfokú bíróság nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyész képviselője az átiratában foglaltakat módosított formában tartotta fenn.

Pénzbüntetés kiszabására nem tett indítványt, ellenben álláspontja szerint a szabadságvesztés büntetés próbaidejét hosszabb tartamban indokolt megállapítani.

A védő perbeszédében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság döntésének meghozatalakor figyelemmel volt arra, hogy milyen körülmények között követte el a vádlott a tettet, továbbá rámutatott arra, hogy védencének anyagi helyzete nem változott. Kérte az ügyészi indítvány elutasítását, és a törvényszék megfelelő döntésének helybenhagyását.

I.rendű vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védőjéhez. Személyi körülményeivel kapcsolatban előadta, hogy a második gyermekénél még nem állapítottak meg tartásdíjat, azonban lehetőségeihez mérten támogatja a kiskorút.

Az ítélőtábla a fellebbezésre tekintettel az elsőfokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülvizsgálta a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint. Megállapította, hogy az ügyészi fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a büntetőeljárási szabályokat megtartva, megfelelő körben és törvényesen folytatta le az eljárást. Eleget tett az ügyfelderítési kötelezettségének, a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte, számot adott arról, hogy a tényállás megállapítása során mely bizonyítékokat miért vett figyelembe.

I.rendű vádlott az eljárás során mindvégig elismerte a bűncselekmény elkövetését, beszámolt az előzményekről is. A sérülések jellege és gyógytartama tekintetében az igazságügyi orvosszakértői vélemény állt a bíróság rendelkezésére, amely egyértelműen megállapította,

hogy a sértett által elszenvedett bordatörésekhez társuló légmell az életét közvetlenül veszélyeztette, és életveszélyes sérülésnek tekinthető. Értékelte még a bíróság az okirati bizonyítékokat, illetve a helyszínről készült fényképfelvételeket.

Az ítélet tábla megállapította, hogy a törvényszék megalapozott tényállást állapított meg, amely csupán annyiban szorul kiegészítésre a gyanúsított folytatólagos kihallgatási jegyzőkönyve alapján, hogy I.rendű vádlott 184 cm magas és 64 kg volt a cselekmény elkövetésekor, a sértett pedig 1953-ban született.

Ezzel a kiegészítéssel a tényállás mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, így alapját képezhette a másodfokú eljárásának is.

I.rendű vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, a cselekmény minősítése törvényes, a jogi indokolás helytálló.

A vádlott magatartása következtében a sértettnek olyan súlyos sérülése keletkezett, amely közvetett életveszélyes állapotot eredményezett. Megállapítható az előzmények ismeretében és az elkövetés körülményeiből, hogy indulati cselekményről van szó. A vádlott és a sértett vitatkoztak egymással, amely ahhoz vezetett, hogy a vádlott a szóváltás hevében lőkött egyet a sértetten, aki ennek következtében elvesztette az egyensúlyát a nedves járólapon, és szerencsétlen módon elesett el. nála bordatörés és légmell alakult ki, amely a mellkas bal oldalát érő nagy erejű tompa behatás eredménye. A sérülés életveszélyes, a sértett életét közvetlenül veszélyeztette.

Az elsőfokú bíróság számba vette a Legfelsőbb Bíróság 15. számú Irányelvében felsorolt alanyi és tárgyi tényezőket, majd megindokolta, hogy a vádlott szándéka a testi sértés okozására irányult, míg az életveszélyes eredmény tekintetében a gondatlanság enyhébb formája (negligencia) állapítható meg a terhére. Helyesen mutatott rá a bíróság, hogy amikor a vádlott a szűk helyiségben meglökte a sértettet, számolnia kellett azzal, hogy sérülése keletkezhet.

A jogi indokolását az elsőfokú bíróságnak az ítélet tábla mindenben osztotta.

A büntetéskiszabási körülményeket felsorolta az elsőfokú bíróság. A súlyosító és enyhítő körülmények megfelelő mérlegelésével végrehajtásában felfüggesztett - a törvényi minimumban megállapított - börtönbüntetést alkalmazott, amely sem mértékében, sem a próbaidő tartamát illetően nem kifogásolható, megfelelően szolgálja a büntetési célokat, és kellő visszatartó erőt jelent ahhoz, hogy a vádlott ne kövessen el újabb bűncselekményt. A 3 éves próbaidő felemelését nem találta indokoltnak a másodfokú bíróság. A vádlott életvezetésével kapcsolatosan jelenleg kifogás nem emelhető, a büntetett előélete nem tekinthető nyomatékos súlyosító körülménynek, a sértett megbocsátott a vádlottnak, kapcsolatuk is teljes mértékben rendeződött.

Az elsőfokú bíróság részletesen megindokolta, hogy miért nem alkalmazott pénzbüntetést a vádlottal szemben. Helytállóan mutatott rá - mellyel az ítélet tábla egyetértett -, hogy a büntetés céljain túlmutató hátrányt okozna nem csak a vádlottnak, hanem a hozzátartozóinak

is. A szegényes anyagi körülmények között élő vádlott anyagi ellehetetlenüléséhez vezetne, és nem egyeztethető össze a 25. számú BK véleményben írtakkal sem.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

Mindezek alapján az ítélőtábla a Tatabányai Törvényszék döntését a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bünygyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén nyugszik.

Győr, 2013. október 31. napján

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

.Vajda Edit sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k:

Ezzel a végzéssel a Tatabányai Törvényszék 2012. szeptember 14. napján kelt 7.B.325/2012/3. számú ítélete 2013. október 31. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Győr, 2013. október 31. napján

.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

Kiadó: